

РЕШЕНИЕ

№ 1948

гр. София, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 111-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВАН Д. МИЧЕВ

при участието на секретаря ПЕТЪР Й. КОСТАДИНОВ
като разгледа докладваното от ИВАН Д. МИЧЕВ Административно
наказателно дело № 20241110202662 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН.

Софийски Районен съд е сезиран с жалба от К. Х. Р. с адрес: *, с ЕГН: ***** против Наказателно Постановление № 23 - 4332 – 027928, издадено на 20.11.2023г. от Началник група в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, с което са наложени наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за административно нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата си наказаното лице възразява срещу законосъобразността на наказателното постановление с оплакването, че същото е издадено при неправилно възприета фактическа обстановка, тъй като лицето не е било уведомено от фирмата, в която работело, че управлението на неговия автомобил не е бил регистриран по надлежния ред. В заключение се иска от съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят К. Р., редовно призована, не се явява. Представлява се от упълномощен защитник, който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Развива подробни съображения в тази насока, акцентирайки върху липсата на субективна страна на изпълнителното деяние. Претендира от съда да отмени обжалваното наказателно

постановление като му бъдат присъдени и сторените от жалбоподателката разноски за адвокатско възнаграждение.

Административно – наказващият орган Началник група в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, редовно призован, не се явява. В писмено становище на упълномощен юрисконсулт се оспорва жалбата с подробни аргументи като се иска то съда да постанови решение, с което обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено. Претендират се и разноски.

Съдът, след като прецени събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от легитимирана с това право страна, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

При съвкупната преценка на доказателствения материал съдът възприема следната фактическа обстановка:

На 27.06.2023г., около 08:50ч. в град София, по бул.,Сливница“, с посока на движение от бул.,Димитър Петков“ към ул.,Инж.Иван Иванов“ жалбоподателят К. Р. управлявала лек автомобил „Ситроен Берлинго“ с регистрационен номер *, регистриран на „Д.“ ООД, Булстат: *, като при проверката било установено, че управляваното МПС не е било регистрирано по надлежния ред, тъй като същото било служебно deregистрирано на 06.12.2022г. по реда на чл.143, ал.15 от ЗДвП. На водача на автомобила бил съставен АУАН Серия GA № 887757 за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, който бил връчен на лицето и подписан без възражения. По случая била образувана прокурорска проверка. Било установено при направена справка, че собственик на автомобила било „Д.“ ООД, в което работила жалбоподателката по силата на сключен трудов договор от 24.06.2016г. С Постановление от 08.11.2023г. по преписка № 433 вр.48973/2023г. по описа на 03 РУ – СДВР, респ. пр.пр.№ 47559/2023г. по описа на СРП, прокурорът е отказал да образува досъдебно производство по чл.345, ал.2 от НК. В мотивите си е приел, че от събраните по преписката материали може да бъде направен категоричен и несъмнен извод, че жалбоподателката е знаела, че управляваният от нея лек автомобил е бил със служебно deregистриран, тъй като същият не е бил нейна собственост към момента на деянието. Поради тази причина и препис от постановлението, ведно с материалите по

преписката били изпратени на ОПП –СДВР за прилагане на административна санкция на водача на автомобила. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка не се оспорва от страните, поради което и съдът я възприе като безспорно установена от приобщените в хода на съдебното производство писмени доказателства. Видно от представената справка за собственост от отдел „Пътна Полиция“ при СДВР е, че собственик на спрения за проверка лек автомобил „Ситроен Берлинго“ с регистрационен номер *, е било „Д.“ ООД, без промяна в собствеността към 27.06.2023г.

Предвид така възприетата фактическа обстановка и съвкупен анализ на събраните по делото писмени доказателства съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и необосновано откъм субективна страна. В хода на делото не бяха ангажирани безспорни доказателства, които да докажат по категоричен и несъмнен начин, че жалбоподателят К. Р. е съзнавала, че към момента на управление на моторно превозно средство, което е било собственост на дружеството - работодател, същото е било със служебно прекратена регистрация. В горния смисъл е и Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023г. по Тълкувателно дело № 3/2022г. на ОСС на съдиите от Наказателна колегия на ВКС и Първа и Втора колегии на ВАС, съгласно което не се наказва с предвиденото в чл. 175, ал. 3 ЗДвП административно наказание водач, който управлява МПС, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на МПС. След като собственикът не е уведомен и узнал за посочения факт, а и това е лице, различно от водача на спряното за проверка МПС, няма как да се предполага, че водачът, който е управлявал автомобила към процесната дата, е съзнавал това обстоятелство. В подкрепа на този правен извод са изявленията на самия деец в жалбата с която е сезирал съда по обжалването на наказателното постановление, така мотивите в постановлението на прокурора, с които е отказал да образува досъдебно производство по прокурорската преписка. След като едно деяние не може да бъде съставомерно като престъпление, поради липсата на субективна страна, то същото не може да бъде и административно нарушение. Налице е т. нар. фактическа грешка по чл. 14, ал. 1 от НК във вр. чл. 11 ЗАНН, тъй като липсва умисъл за извършване на нарушението, защото на жалбоподателя не е бил известен факт, който принадлежи към състава на

нарушението /дерегистрацията/. В конкретния случай е изключен не само умисъла, но и непредпазливостта. Деянието е извършено при обстоятелства, при които отпадат всички форми на вината и следователно не се явява административно нарушение, тъй като не е извършено виновно, въпреки наличието от обективна страна на елементите от състава му (в този смисъл е Решение № 4980/21.07.2023г. по адм.д.№ 4841/2023г. по описа на АССГ).

Предвид гореизложеното съдът приема, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено направеното искане от защитника на жалбоподателя за осъждане на СДВР да заплати сумата в размер на 350.00 лева, представляваща договорено и платено възнаграждение за упълномощен адвокат.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.2 т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно Постановление № 23 - 4332 – 027928 издадено на 20.11.2023г. от Началник група в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, с което на К. Х. Р. с адрес: *, с ЕГН: ***** са наложени наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП.

НА ОСНОВАНИЕ чл.63д, ал.1 от ЗАНН **ОСЪЖДА** СДВР да заплати на К. Х. Р. с адрес: *, с ЕГН: ***** сумата в размер на 350.00 лева, представляваща заплатено възнаграждение за упълномощен адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – София град.

Съдия при Софийски районен съд: _____